

2007

30 éves a kolozsvári táncház

A kolozsvári táncház 30 éves évfordulójának megünneplésére kerül sor február 17-én, szombaton a kolozsvári Tranzit Házban (Malom / Barițiu utca 16. szám). A Bogáncs – Zurboló Egyesület és a Tranzit Alapítvány közös rendezésében szervezett évfordulós ünnepség programja a következőképpen alakul: délelőtt 11 órától Palocsay Kata játszóháza és aprók tánca, ezzel párhuzamosan megtekinthető a 30 éves kolozsvári táncházról szóló fényképkékiállítás. 12 órától kerekasztal-beszélgetés a média nyilvánossága előtt a Tranzit Ház emeleti kávézójában: A kolozsvári/erdélyi táncház múltjáról, jelenéről és jövőjéről, a beszélgetést Pávai István irányítja. Délután 6 órától népzene koncert a Bodzafa, az Ördögsekér, a Regősök, a Tarisznyás, az Üsztürü és a Tüske zenekar, valamint régi tánc házas táncosok és táncoktatók részvételével. Este 8 órától tánc ház, az „ünnepelt” zenekarok mellett meghívott Czilika Gyula és zenekara Kalotaszegről és a magyar lapádi Piros Pántlikás együttes.¹²¹ (Szabadság, 2007/37. 2. – 2007. február 14., szerda)

Nincs mit ünnepelni!

Ma és holnap ünneplik az erdélyi tánc házmozgalom nagy öregjei a kolozsvári (és egyben az erdélyi) tánc ház harmincadik születésnapját. Széles mosolyok közepette elmondják majd, mennyire örvendetes, hogy a nehéz, de annál szebb időköt megélt tánc ház a mai napig működik, majd taps. Ehhez képest, aki itt él és mozog (népi ritmusra), az tudja jól, évek óta nem teremtenek heti rendszerességgel táncalkalmakat Kolozsváron. Erdély központjában is, ahogy a legtöbb városban a táncolni vágyó, de nem mániákusan hagyományörző réteg nem fér hozzá a népi kultúrához. A néphagyományokhoz közel élők világa egyre belterjesebbé válik. Az egyetemisták és a helyiek többsége megelégedne heti egy görbe éjszakával, amikor szakképzett oktató

121 A hirdetés megismétlődik a Szabadság február 15-i, csütörtöki lapszámában, majd a február 16-i, pénteki lapszám 2. oldalán a következő kishír: „**30 éves tánc ház.** Kolozsváron 1977 februárjában, a bábszínház próbatermében tartották az első tánc házát. Erre az eseményre emlékezünk egy egynapos rendezvény keretében február 17-én, szombaton, a kolozsvári Tranzit Házban (Malom / Barițiu utca 16. szám). Az eseménnyel nemcsak a kezdet, hanem az elmúlt 30 év megünneplésére teszünk kísérletet, meghívva mindazokat, akik valaha muzsikáltak, táncot tanítottak vagy szervezték, aktívan támogatták a „mindenkori” kolozsvári tánc házát, legyen szó annak bármelyik helyszínéről is (Monostori úti Művelődési Otthon, Vasas Klub, Diákház, Német Fórum, Heltai vagy Tranzit Ház).”

segítségével, amatőr szinten, de annál nagyobb lelkesedéssel anyanyelvén énekelhetne és táncolhatna (vö. Kallós Zoltán- és Timár-iskola). Mert erről szól a táncház. Szórakozva elmerülni a komákkal a, lehet, sose hallott, mégis valahonnan ismerős dallamokban és ritmusokban. Egyértelmű, hogy ma kevesen vállalják táncházak fenntartását, mert az valahogy akkor működik igazán, akkor tölti be maradéktalanul kohéziós, közösségteremtő és megtartó szerepét, ha nem tapad hozzá anyagi érdek, ez a sajátossága. Fájó, mégis természetes jelenség, hogy tipikusan nem profitorientált jellegénél fogva háttérbe szorul. De lejjebb adom kicsit: szervezen valaki rendszeres, jó táncalkalmakat tisztán a bevétel miatt! Természetesen az új idők és az új hozzáállás nem csak az elanyagiasodással árt a műfajnak. Hol van már az a közösség és hangulat a nyolcvanas évekből, amikor a rendszer egygé kovácsolta az önazonosságukat táncban, éneken átmentő fiatalokat? „A világ asztala terítve van, a készlet nem fogyott el, csak a vágyaink satnyultak” – ezzel talán Márainak van igaza, és ferdül, tokosodik az gyakor népi, ma már inkább etnokultúra is. Nem létezik a tánc hagyományaink mai társadalmi szerepére vonatkozó, egész Erdélyre kiterjeszhető koncepció sem. Például: legyen-e nálunk is választható tantárgy a néptánc, ahogy a magyarországi gimnáziumok többségében? Lehetséges-e tánc házhálózatot létrehozni az országban helyi egyesületek bevonásával? Mai napig nincs táncművészeti és koreográfusképző főiskolánk. Emiatt Magyarországra kényszerülnek azok a táncosaink, akik diplomát és ezzel járó fizetést szeretnének maguknak. Egy részük a magyarországi kaland után haza sem jön. Mikor lesz Kolozsváron igazi, rendszeres tánc ház? A népzene-sz-utánpótlásról ne is szöjlünk. A Romániai Magyar Néptánc Egyesület és a Néptáncszövetség, a két illetékes szervezet¹²² nemrég tánc tanítói képzéseket indított, de a jelentkezők zöme inkább tanításra szorul, nemhogy ő tanítson. Ma már megvannak a politikai és anyagi feltételeink, tehát az ügy az etno-szféra vezetőinek elképzelésén múlik, civil kezdeményezésen és a kétkezű munkán. Bár ha a kezdetekből, az ősidőkből hozott dallamaink és figuráink csak termékként, színpadon, vagy adathordozókon épülhetnek be szép, új világunkba, akkor tisztességesebb lenne eltemetnünk mindenestől. A gyenge életjeleket mutató kolozsvári tánc ház önfeledt ünneplése helyett pedig a feltámasztás lehetőségein kellene elgondolkoznunk.

Stanik Bence

(Új Magyar Szó, 2007 február 16.)

FARSANGTEMETÉS A HELTAINÁL elnevezéssel rendez ünnepi mulatságot kedden, február 20-án 21 órától a Heltai Alapítvány és a Szarkaláb Néptánc-együttes, amelyen megjelenítik a Kárpát-medence farsangtemetési szokásait. (Szabadság, 2007/40. 2. – 2007. február 17., szombat)

¹²² A kettő AZ egy: az erdélyi néptáncos közösség szakmai ernyőszervezeteként működő Romániai Magyar Néptánc Egyesületet szokták hazai néptáncos berkekben „táncszövetségként” emlegetni.